

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2021. gada 2. septembrī*

Apelācija – Valsts atbalsts – Atbalsts *Nürburgring* kompleksam (Vācija) – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Par nesaderīgu atzīta valsts atbalsta saņēmēju aktīvu pārdošana – Atklāta, pārrēdzama, nediskriminējoša un beznosacījumu konkursa procedūra – Lēmums, ar kuru atzīts, ka nesaderīgā atbalsta atmaksa neattiecas uz jauno *Nürburgring* kompleksa īpašnieku un ka tas nav saņēmis jaunu atbalstu šā kompleksa iegādei – Pieņemamība – Ieinteresētās personas statuss – Individuāli skarta persona – Ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums – Grūtības, kuru dēļ ir jāsāk formālā izmeklēšanas procedūra – Pamatojums

Lietā C-665/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2019. gada 5. septembrī iesniedza

NeXovation Inc., Hendersonvila [*Hendersonville*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko sākotnēji pārstāvēja *A. von Bergwelt*, *M. Nordmann* un *L. Hettstedt*, bet vēlāk – *A. von Bergwelt* un *M. Nordmann*, *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *L. Flynn*, *T. Maxian Rusche* un *B. Stromsky*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *M. Vilaras* [*M. Vilaras*] (referents), tiesneši *N. Pizarra* [*N. Piçarra*], *D. Švābi* [*D. Šváby*], *S. Rodins* [*S. Rodin*] un *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts: *Dž. Pitrucella* [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 29. aprīļa tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *NeXovation Inc.* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedumu *NeXovation/Komisija* (T-353/15, EU:T:2019:434; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tika noraidīta tās prasība atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi *Nürburgring* kompleksam (OV 2016, L 34, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “galīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Šīs lietas faktiskajiem apstākļiem ir piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 734/2013 (2013. gada 22. jūlijs) (OV 2013, L 204, 15. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 659/1999”); tā ir atcelta ar Padomes Regulu (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248., 9. lpp.).

- 3 Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktā jēdziens “ieinteresētā persona” šīs regulas nolūkos ir definēts kā “visas dalībvalstis un visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības”.

- 4 Šīs regulas 4. panta “Paziņojuma iepriekšēja izskatīšana un Komisijas lēmumi” 2.–4. punktā ir noteikts:

“2. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka paziņotais pasākums nav atbalsts, tā nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.

3. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas [LESD] [107]. panta 1. punkts, ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu (turpmāk – “lēmums necelt iebildumus”). Lēmumā norāda, kuru no Līgumā paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj sākt procedūras saskaņā ar [LESD] [108]. panta 2. punktu (turpmāk – “lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru”).”

- 5 Saskaņā ar minētās regulas 6. panta 1. punktu:

“Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt noteikto termiņu.”

- 6 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkta pirmo teikumu iespējamā nelikumīgā atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2., 3. vai 4. punktu.

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētie lēmumi

- 7 Strīda priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–15. punktā, un šīs tiesvedības nolūkiem to var apkopot šādi.
- 8 Nirburgringas [*Nürburgring*] (turpmāk tekstā – “*Nürburgring*”) kompleksā, kas atrodas Reinzemes-Pfalcas federālajā zemē (Vācija), ietilpst autosacīkšu trase, atpūtas parks, viesnīcas un restorāni.
- 9 Laikposmā no 2002. līdz 2012. gadam valsts uzņēmumi, kuriem piederēja *Nürburgring* komplekss (turpmāk tekstā – “pārdevēji”), saņēma atbalstu – galvenokārt no Reinzemes-Pfalcas federālās zemes. Par šo atbalstu Komisija 2012. gadā sāka formālu izmeklēšanas procedūru, pamatojoties uz LESD 108. panta 2. punktu. Tajā pašā gadā *Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler* (Bādneienāras-Ārveileres pirmās instances tiesa, Vācija) atzina pārdevējus par maksātnespējīgiem un nolēma pārdot to aktīvus (turpmāk tekstā – “*Nürburgring* aktīvi”). Tika sākta konkursa procedūra (turpmāk tekstā – “konkursa procedūra”), kas noslēdzās ar minēto aktīvu pārdošanu *Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH* (turpmāk tekstā – “*Capricorn*”).
- 10 2014. gada 10. aprīlī apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Komisijai sūdzību, apgalvojot, ka konkursa procedūra nav bijusi atklāta, pārrēdzama, nediskriminējoša un beznosacījumu un ka tās rezultātā *Nürburgring* aktīvi nav pārdoti par tirgus cenu, jo šie aktīvi tika nodoti vietējam pretendētā, kura piedāvājums bija zemāks par apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu un kuram konkursa procedūrā bija piešķirtas priekšrocības. Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā, *Capricorn* tādējādi bija saņēmusi atbalstu, kas atbilst starpībai starp cenu, kura tai bija jāmaksā, lai iegādātos *Nürburgring* aktīvus, un šo pašu aktīvu tirgus cenu, un nodrošinājusi pārdevēju saimnieciskās darbības pēctecību – tādējādi rīkojums par pārdevēju saņemta atbalsta atgūšanu bija jāattiecinā arī uz *Capricorn*.
- 11 Galīgā lēmuma 2. pantā Komisija konstatēja dažu pārdevējiem par labu veikto atbalsta pasākumu (turpmāk tekstā – “atbalsts pārdevējiem”) nelikumību un nesaderību ar iekšējo tirgu. Šā lēmuma 3. panta 2. punktā Komisija nolēma, ka uz *Capricorn* un tās meitasuzņēmumiem neattiecas pārdevējiem sniegtā atbalsta iespējamā atgūšana (turpmāk tekstā – “pirmais strīdīgais lēmums”).
- 12 Minētā lēmuma 1. panta pēdējā ievilkumā Komisija konstatēja, ka *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn* nav valsts atbalsts (turpmāk tekstā – “otrais strīdīgais lēmums”). Komisija šajā saistībā pauda nostāju, ka konkursa procedūra ir notikusi atklāti, pārrēdzami un nediskriminējoši, ka šīs procedūras rezultātā ir noteikta tirgum atbilstoša pārdošanas cena un ka nepastāv saimnieciskā pēctecība starp pārdevējiem un pircēju.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 26. jūnijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību atcelt gan pirmo, gan otro strīdīgo lēmumu.

- 14 Vispārējā tiesa prasību, ciktāl tā bija vērsta uz pirmā strīdīgā lēmuma atcelšanu, noraidīja kā nepieņemamu, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija pierādījusi, ka šis lēmums to skar individuāli. Šajā ziņā tā pārsūdzētā sprieduma 53. punktā uzskatīja, ka tikai no apelācijas sūdzības iesniedzējas dalības administratīvajā procesā nevar secināt, ka tai ir tiesības celt prasību par pirmo strīdīgo lēmumu. Turklāt minētā sprieduma 55. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai konkrētajos tirgos nebija nekāda stāvokļa, ko varētu ietekmēt atbalsts pārdevējiem. Visbeidzot minētā sprieduma 56. punktā Vispārējā tiesa pauda nostāju, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, ka tā būtu varējusi iegādāties *Nürburgring* aktīvus un līdz ar to ienākt konkrētajos tirgos, ja tā nebūtu tikusi diskriminēta konkursa procedūrā, un ka, ņemot vērā reputācijas zudumu un negatīvo publicitāti, kas izriet no šajā procedūrā ciestās neveiksmes, tai bija grūti iegādāties vai izmantot citas sacīkšu trases, nav pietiekami, lai to individualizētu attiecībā uz atbalstu pārdevējiem un pirmo strīdīgo lēmumu.
- 15 Runājot par prasību atcelt otro strīdīgo lēmumu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 76. punktā nosprieda, pirmkārt, ka Komisijas iesniegtais lūgums izbeigt tiesvedību ir jānoraida un, otrkārt, ka šī atcelšanas prasība ir pieņemama, ciktāl tās mērķis ir nodrošināt procesuālās tiesības, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai izriet no LESD 108. panta 2. punkta. Līdz ar to tā izvērtēja pamatus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi minētā pieteikuma pamatojumam, un, tos noraidījusi pārsūdzētā sprieduma 214. punktā, nosprieda, ka prasība atcelt otro strīdīgo lēmumu ir jānoraida.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

- 16 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 3) un 4) punktu;
  - atcelt pirmo un otro strīdīgo lēmumu;
  - pakārtoti – nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 17 Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 18 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus pamatus: ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka pirmais strīdīgais lēmums apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli; ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, piemērojot jēdzienu “valsts atbalsts”, ir pieļauta tiesību kļūda; ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, piemērojot jēdzienu “nopietnas grūtības”, ir pieļauta tiesību kļūda; ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, piemērojot Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punktu, ir pieļauta tiesību kļūda; ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta tiesību kļūda saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtās sūdzības objektīvu novērtēšanu; un ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta tiesību kļūda, novērtējot, vai otrā strīdīgā lēmuma pamatojums ir pietiekams.

- 19 Ar pirmo pamatu pārsūdzēto spriedumu tiek lūgts atcelt, ciktāl tajā Vispārējā tiesa prasību atcelt pirmo strīdīgo lēmumu ir atzinusi par nepieņemamu. Pārējie pamati attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt otro strīdīgo lēmumu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 20 Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka apsvērums, saskaņā ar kuru pirmais strīdīgais lēmums to neskar individuāli, jo tai attiecīgajos tirgos nebija stāvokļa, ko varētu ietekmēt pārdevējiem piešķirtais atbalsts, ir kļūdainš gan no faktiskā, gan juridiskā viedokļa.
- 21 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka no 1986. gada 28. janvāra sprieduma *Cofaz u.c./Komisija* (169/84, EU:C:1986:42, 28. punkts) izriet, ka prasības par tādu lēmumu kā pirmais strīdīgais lēmums pieņemamības analīzes posmā Vispārējai tiesai ir nevis jāizdara galīgs secinājums par prasītāja konkurences stāvokli konkrētajos tirgos, bet jāanalizē, vai šis lēmums var kaitēt tā leģitīmajām interesēm, apdraudot tā stāvokli tirgū.
- 22 Apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst – tas vien, ka tā nebija aktīva attiecīgajos tirgos, neizslēdz iespēju, ka tās stāvoklis tirgū var tikt būtiski ietekmēts, kā to apstiprina 2007. gada 22. novembra spriedums *Spānija/Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 35. punkts) un 2008. gada 22. decembra spriedums *British Aggregates/Komisija* (C-487/06 P, EU:C:2008:757, 53. punkts). Vispārējai tiesai katrs gadījums esot jāizvērtē atsevišķi, lai noteiktu, vai tāds lēmums kā pirmais strīdīgais lēmums attiecīgo personu skar individuāli.
- 23 Tomēr tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja *Nürburgring* aktīvu iegādē konkurēja ar *Capricorn* un nespēja tos iegādāties tai piešķirtā atbalsta dēļ, fakts, ka tā iesniedza sūdzību Komisijā, ka tās rīcību atbalstīja Amerikas Savienoto Valstu pārstāvniecība Eiropas Savienībā un ka tā paļāvās uz Komisijas paziņojumiem, saskaņā ar kuriem nupat minētā citastarp uzraudzīšot konkursa procedūru, tāpat kā fakts, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja esot negatīvi atspoguļota medijos – un tas esot kaitējis tās reputācijai –, arī esot apstākļi, kuri apliecina, ka to ir skāris pirmajā strīdīgajā lēmumā aplūkots atbalsts. Tas, ka tā ir tieši norādīta galīgajā lēmumā un ka tās argumenti šajā lēmumā tika rūpīgi pārbaudīti, apstiprinot, ka minētais lēmums to skar tieši.
- 24 Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt uzsver, ka tā nav izstājusies no konkursa procedūras un, ja izrādītos, ka šajā procedūrā izvēle nebūtu jāizdara par labu *Capricorn*, tad tiktu izvēlēta apelācijas sūdzības iesniedzēja. Taš apstiprinot apelācijas sūdzības iesniedzējas *locus standi* celt prasību par pirmo strīdīgo lēmumu. Šis apsvērums atbilstot arī judikatūrai par *locus standi* publiskā iepirkuma jomā.
- 25 Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa, izvērtējot jautājumu par to, vai pirmais strīdīgais lēmums apelācijas sūdzības iesniedzēju skar individuāli, nav pieļāvusi tiesību kļūdu un ka līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Tiesas vērtējums

- 26 Ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, kuru Vispārējā tiesa ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 49. punktā, valsts atbalsta jomā Komisijas lēmums par formālās izmeklēšanas procedūras pabeigšanu individuāli skar ne tikai uzņēmumu, kurš ir saņēmis atbalstu, bet arī ar to konkurējošos uzņēmumus, kas aktīvi līdzdarbojušies šajā procedūrā, ja atbalsta pasākums, kas ir strīdīgā lēmuma priekšmets, būtiski ietekmē to stāvokli tirgū (spriedumi, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 98. punkts, kā arī 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 38. punkts).
- 27 Pārsūdzētā sprieduma 55. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka pati apelācijas sūdzības iesniedzēja, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, ir atzinusi, ka tā nebija klātesoša attiecīgajos tirgos, kuri uzskaitīti šā sprieduma 54. punktā un kuros ar pārdevējiem sniegto atbalstu varēja tikt izkropļota konkurence. Līdz ar to minētā sprieduma 57. punktā tā nosprieda, ka pirmais strīdīgais lēmums apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli un ka tā nevar prasīt tā atcelšanu.
- 28 Ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd, ka tā nav bijusi klātesoša attiecīgajos tirgos un ka tādējādi uz to neattiecas šā sprieduma 26. punktā minētā judikatūra. Šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar pārnest, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, ciktāl tā ir nospriedusi, ka pirmais strīdīgais lēmums apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli un līdz ar to tā uz LESD 263. panta ceturtās daļas pamata nevar celt prasību atcelt šo lēmumu.
- 29 Apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītie argumenti nevar pamatot citādu secinājumu.
- 30 Runājot par 2007. gada 22. novembra spriedumu Spānija/*Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 35. punkts) un 2008. gada 22. decembra spriedumu *British Aggregates/Komisija* (C-487/06 P, EU:C:2008:757, 53. punkts), no tiem izriet tikai tas, ka kaitējums šim stāvoklim nav obligāti jāizsecina no būtiskas apgrozījuma samazināšanās, no ievērojamiem finansiāliem zaudējumiem vai arī no tirgus daļu nozīmīgas samazināšanās, bet tas var izrietēt arī no attīstības, kas ir mazāk labvēlīga nekā tā, kura būtu notikusi, ja atbalsts netiktu piešķirts. Pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvotajam no šīs judikatūras tāpat nevar secināt, ka uzņēmuma stāvoklis tirgū var tikt ietekmēts, pat ja šis uzņēmums attiecīgajos tirgos nebūtu klātesošs.
- 31 Attiecībā uz argumentu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja konkurēja ar *Capricorn* par *Nürburgring* aktīvu iegādi un tai bija jāuzvar konkursa procedūrā *Capricorn* vietā, Vispārējā tiesa, neņemdam vērā šo apstākli, nav pieļāvusi tiesību kļūdu. Proti, pirmais strīdīgais lēmums attiecas uz atbalstu pārdevējiem, it īpaši uz jautājumu, vai to var atgūt no *Capricorn*. Apelācijas sūdzības iesniedzēja nepaskaidro, kāda ir saikne starp to, ka tā *Nürburgring* aktīvu iegādē konkurēja ar *Capricorn*, un kaitējumu tās stāvoklim tirgū, kas esot nodarīts ar pirmo strīdīgo lēmumu.
- 32 Runājot par citiem apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītajiem apstākļiem, proti, to, ka tā ir iesniegusi sūdzību Komisijā, ka tā ir saņēmusi atbalstu no Amerikas Savienoto Valstu pārstāvniecības Savienībā vai ka tā paļāvās uz Komisijas paziņojumiem, ir pietiekami norādīt, ka ar tiem nevar tikt pierādīts, ka ar pirmo strīdīgo lēmumu ir nodarīts kaitējums apelācijas sūdzības iesniedzējas stāvoklim tirgū šā sprieduma 26. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 33 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots. Līdz ar to ir jānoraida apelācijas sūdzība, ciktāl tajā ir lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt pirmo strīdīgo lēmumu.

Par otro pamatu

- 34 Otrais apelācijas sūdzības pamats ir iedalīts četrās daļās. Vispirms ir jāizvērtē šā pamata otrā līdz ceturta daļa.

Lietas dalībnieku argumenti

- 35 Otrā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, pirmām kārtām, ka, pārsūdzētā sprieduma 119. punktā norādot, ka termiņš apstiprinājuma piedāvājumu iesniegšanai konkursa procedūrā beidzās 2014. gada 17. februārī, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka pārdevēji, kuri apelācijas sūdzības iesniedzējai norādīja, ka visi šie termiņi ir tikuši pagarināti līdz 2014. gada 31. martam, apelācijas sūdzības iesniedzēju ir maldinājuši attiecībā uz termiņiem, un ka šādi procedūras noteikumu grozījumi esot bijuši jāattiecinā uz visiem pretendentiem.
- 36 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā arī apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus, ar kuriem tā apgalvoja, ka attiecībā uz termiņiem konkursa procedūrā izmantotā pieeja, kas ir norādīta galīgajā lēmumā, neatbilst pārredzamības prasībām un ka neviens privāts ieguldītājs neizmanto šādu pieeju. Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot arī ņēmusi vērā faktu, ka galīgajā lēmumā, proti, attiecīgi 272. apsvērumā un 275. apsvēruma c) punktā, ir ietverti pretrunīgi apgalvojumi attiecībā uz jautājumu, vai pārdevēji ir pagarinājuši termiņu piedāvājumu iesniegšanai.
- 37 Ar otrā pamata trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā trīs argumentus, ko tā izvirzīja iebildumā, kurš attiecās uz konkursa procedūras nepārredzamo raksturu. Šie trīs argumenti attiecas uz tikpat daudzām konkursa procedūras laikā notikušām izmaiņām, par kurām saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem netika informēti visi potenciālie pretendenti, pārkāpjot pārredzamības prasību.
- 38 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja Vispārējā tiesā esot apgalvojusi, ka, lai gan sākotnēji tai tika piedāvāta *Nürburgring* aktīvu iegāde, pamatojoties uz “pašu bilanci”, vēlāk izrādījās, ka *Nürburgring* iegādes gadījumā tai būtu bijis pienākums pārņemt kādas trešās personas noslēgtu komerciālas nomas līgumu.
- 39 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja esot arī apgalvojusi, ka ne visi pretendenti tika informēti par komerciālās nomas līgumu, kas tika noslēgts par labu *Capricorn* un sākotnēji tika uzskatīts par “rezerves variantu” gadījumā, ja konkursa procedūra nebūtu sekmīga vai ja Komisijas lēmums attiecībā uz to tiktu apstrīdēts, kaut arī šī informācija bija būtiska, lai noteiktu šajā procedūrā piedāvājamo cenu.
- 40 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja arī esot norādījusi, ka konkursa procedūrā vēlāk tika ieviests ar vides aizsardzību saistīts izvēles kritērijs, taču par to netika paziņots visiem pretendentiem. Pretēji tam, kas esot norādīts galīgā lēmuma 275. apsvēruma i) punktā, šis kritērijs esot gan ietekmējis šīs procedūras iznākumu.
- 41 Otrā pamata ceturtajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav izskatījusi divas saistītu argumentu grupas: pirmā no tām attiecas uz iebildumu par konkursa procedūras it kā nepārredzamo raksturu, un otrā attiecas uz iebildumu, ka minētā procedūra esot diskriminējoša.

- 42 Konkrēti, runājot, par konkursa procedūras nepārredzamo raksturu, apelācijas sūdzības iesniedzēja esot apgalvojusi, ka, pirmkārt, konkursa procedūra netika izsludināta ārpus Eiropas Savienības; otrkārt, ka vairāki pārdošanas darījumi būtiski dokumenti netika paziņoti, tika paziņoti pārāk vēlu vai maldinošā veidā; treškārt, ka Komisija ir kļūdījusies, uzskatot, ka ar piezīmēm papildinātas aktīvu pirkuma līguma versijas iesniegšana bija tikai komercsarunu daļa un tādējādi tai nebija nozīmes no valsts atbalsta perspektīvas; ceturtkārt, ka Komisija ir kļūdījusies, uzskatot, ka novēlota informācijas paziņošana konkursa procedūras gaitā nav ietekmējusi pretendentu galīgo piedāvājumu iesniegšanu vai šim nolūkam nepieciešamo finansiālo aprēķinu veikšanu; un, piektkārt, ka Komisija ir kļūdījusies, secinot, ka *KPMG* – pārdevēju juridiskā un finansiālā padomdevēja – bija sniegusi visiem pretendentiem visu informāciju, kas ir nepieciešama, lai tie varētu pienācīgi novērtēt *Nürburgring* aktīvus.
- 43 Runājot par konkursa procedūras diskriminējošo raksturu, apelācijas sūdzības iesniedzēja esot norādījusi, ka Komisija nav veikusi izmeklēšanu, pirmkārt, par apstākli, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tika diskriminēta, jo tai netika sniegtas visu konkursa procedūras dokumentu kopijas angļu valodā; otrkārt, par apstākli, ka *Capricorn* tika piešķirta privileģēta piekļuve informācijai salīdzinājumā ar pārējiem pretendentiem; treškārt, par apstākli, ka viens un tas pats ievērojama ASV advokātu biroja partneris konsultēja vispirms pārdevējus un pēc tam *Capricorn*; un, ceturtkārt, par apstākli, ka *Capricorn* esot saņēmusi privileģētu atbalstu pēc 2014. gada 17. februāra un arī saistībā ar finansējuma iegūšanu no *Deutsche Bank AG*.
- 44 Atbildot uz otrā pamata otro daļu, Komisija norāda, ka, ciktāl šī daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 119. punktu, tajā ir apstrīdēts Vispārējās tiesas veiktais fakto vērtējums, neatsaucoties uz jebkādu to sagrozīšanu, un tādējādi tā ir acīmredzami nepieņemama. Runājot par pārējo apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju – neesot iespējams skaidri noteikt, uz kādiem pārsūdzētā sprieduma punktiem tā attiecas, un līdz ar to šī argumentācijas daļa arī esot nepieņemama.
- 45 Attiecībā uz otrā pamata trešo daļu Komisija apgalvo, pirmkārt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija, saskaņā ar kuru *Nürburgring* iegāde esot bijusi jāveic, pamatojoties uz “pašu bilanci”, patiesībā ir vērsta uz faktu izvērtēšanu no jauna. Proti, no pārsūdzētā sprieduma 9. punkta ceturtā ievilkuma izrietot, ka Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka potenciālajiem pircējiem nebija pienākuma pārņemt esošos līgumus vai saistības un līdz ar to tā ir pievērsusies jautājumam par “pašu bilanci”.
- 46 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 146.–149. punktā Vispārējā tiesa esot izvērtējusi jautājumu par telpu nomas līgumu, noraidot apgalvojumus par diskrimināciju un pārredzamības trūkumu minētā sprieduma 119.–133. punktā izklāstīto iemeslu dēļ. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja esot kļūdaini interpretējusi pārsūdzēto spriedumu, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā tās argumentu par komerciālās nomas līgumu.
- 47 Treškārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka Vispārējā tiesa esot atturējusies izvērtēt jautājumu, vai pārdevēji ir piemērojuši ar vides aizsardzību saistītu atlases kritēriju, Komisija uzsver, ka pārdevēju bažas bija par to, vai apelācijas sūdzības darbības koncepts bija realizējams, un līdz ar to attiecās uz apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājuma ticamību. Vispārējā tiesa esot izklāstījusi citus iemeslus, kas pierāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija iesniegusi ticamu un saistošu piedāvājumu, kurā būtu sniegti finansējuma pierādījumi, un līdz ar to tai nebija jālemj par jautājumu attiecībā uz atlases kritēriju, kurš saistīts ar vides aizsardzību.

- 48 Attiecībā uz otrā pamata ceturto daļu Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi argumentu, saskaņā ar kuru konkursa procedūra neesot tikusi izziņota ārpus Savienības, un pārsūdzētā sprieduma 9. punkta otrajā ievilkumā ir konstatējusi, ka pārdevēji ir publicējuši uzaicinājumu izteikt ieinteresētību *Financial Times*, *Handelsblatt* un *Nürburgring* interneta vietnē. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot izvērtējusi šo jautājumu.
- 49 Turklāt Vispārējā tiesa esot konstatējusi, ka atklātas, pārredzamas un nediskriminējošas konkursa procedūras rezultātā *Nürburgring* aktīvi tika piešķirti pretendenti, kurš bija iesniedzis ticamu un saistošu piedāvājumu, kas bija arī visaugstākais piedāvājums. Tādējādi Vispārējai tiesai katrā ziņā esot bijuši pietiekami iemesli, lai noraidītu argumentu, saskaņā ar kuru Komisijai esot vajadzējis būt nopietnām šaubām par *Capricorn* piešķirta atbalsta esību. Komisija uzskata, ka līdz ar to Vispārējai tiesai nebija jāizvērtē citi šīs procedūras aspekti un tāpēc dažādie apelācijas sūdzības iesniedzēja argumenti ir jānoraida kā neiedarbīgi.

Tiesas vērtējums

- 50 Otrā pamata otrajā līdz ceturtajā daļā pārmetot Vispārējai tiesai, ka tā nav atbildējusi uz vairākiem argumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja bija tajā izvirzījusi, apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā norāda uz to, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta, kurš piemērojams Vispārējai tiesai atbilstoši šo pašu statūtu 53. panta pirmajai daļai, un no Vispārējās tiesas Reglamenta 117. panta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 20. maijs, *Gogos/Komisija*, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Ciktāl Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav norādījusi, uz kādiem pārsūdzētā sprieduma punktiem attiecas konkrēti otrā pamata otrā daļa, vispirms ir jānorāda, ka no apelācijas sūdzības juridiski pietiekami izriet, ka otrā pamata otrā līdz ceturtajā daļā attiecas, pirmkārt, uz pārsūdzētā sprieduma 119.–121. punktu saistībā ar iebildumu par konkursa procedūras nepārredzamību un, otrkārt, uz šā sprieduma 122.–134. punktu saistībā ar šīs procedūras diskriminējošo raksturu. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav atbildējusi uz atsevišķiem argumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi Vispārējā tiesā, apelācijas sūdzības iesniedzēja acīmredzami nevarēja sniegt precīzāku norādi par pārsūdzētā sprieduma punktiem, uz kuriem attiecas otrā pamata otrā līdz ceturtajā daļa.
- 52 Pēc šā precizējuma ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ir noteikts, ka pienākums norādīt pamatojumu tomēr neliek Vispārējai tiesai sniegt izklāstu, kurā izsmeļoši un pa vienam būtu aplūkoti visi lietas dalībnieku paustie argumenti. Pamatojums līdz ar to var būt netiešs ar nosacījumu, ka tas ļauj ieinteresētajām personām saprast, kādu iemeslu dēļ Vispārējā tiesa nav atzinusi par pamatotiem to argumentus, un Tiesai iegūt pietiekami daudz informācijas, lai īstenotu savu pārbaudi (spriedums, 2008. gada 9. septembris, *FIAMM u.c./Padome un Komisija*, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 96. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 53 Šajā lietā, pirmkārt, attiecībā uz to, kā Vispārējā tiesa ir izvērtējusi iebildumu par konkursa procedūras nepārredzamo raksturu, ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 119.–121. punktā uz to ir atbildējusi ļoti kodolīgi.
- 54 Taču, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumā 52., 60., 61. un 65. punktā, šajos pārsūdzētā sprieduma punktos – pat ne netieši – nav atbildēts uz vairākiem apelācijas sūdzības iesniedzēja otrā pamata otrajā līdz ceturtajā daļā paustajiem argumentiem, kurus apelācijas sūdzības

iesniedzēja patiešām bija izvirzījusi Vispārējā tiesā – to apstiprina tās prasības pieteikums Vispārējā tiesā, kas ir ietverts pirmās instances lietas materiālos, kuri iesniegti Tiesai atbilstoši Tiesas Reglamenta 167. panta 2. punktam.

- 55 Konkrētāk, runa ir par šā sprieduma 36. punktā minēto argumentu, kas attiecas uz konkursa procedūras neatbilstību pārredzamības prasībām attiecībā uz termiņiem, tāpat kā šā sprieduma 38.–40. un 42. punktā minētajiem argumentiem.
- 56 Otrkārt, ir jākonstatē, kā to darījis ģenerāladvokāts secinājumu 67. punktā, ka pārsūdzētā sprieduma 122.–134. punktā, kuri attiecas uz iebildumu par šīs procedūras diskriminējošo raksturu, nav ietverta nekāda – pat netieša – atbilde uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem, kuri ir minēti šā sprieduma 43. punktā un kurus tā bija izvirzījusi Vispārējā tiesā.
- 57 Iepriekš minētos apsvērumus nevar atspēkot Komisijas arguments, saskaņā ar kuru vismaz daži apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, uz kuriem Vispārējā tiesa neesot atbildējusi, ir pretrunā pārsūdzētā sprieduma 9. punktā ietvertajai informācijai. Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šis pārsūdzētā sprieduma punkts ietilpst daļā, kura attiecas uz tiesvedības priekšvēsturi, un tajā būtībā ir rezumēta informācija, kura izriet no galīgā lēmuma 44.–51. apsvēruma. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka tajā būtu ietverta Vispārējās tiesas atbilde uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem.
- 58 Šādos apstākļos otrā pamata otrā līdz ceturtā daļa ir jāatzīst par pamatotu un – neizvērtējot otrā pamata pirmo daļu, nedz arī trešo līdz sesto pamatu – pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, ciktāl ar to Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt otro strīdīgo lēmumu.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 59 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, ja lieta ir izskatāmā stāvoklī.
- 60 Ņemot vērā to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas celtā atcelšanas prasība lietā T-353/15 ir balstīta uz pamatiem, par kuriem Vispārējā tiesā notika uz sacīkstes principu balstītas debātes un kuru izvērtēšanai nav jāveic nekādi papildu procesa organizatoriskie vai pierādījumu savākšanas pasākumi, Tiesa uzskata, ka lieta ir izskatāmā stāvoklī un tajā ir jāpieņem galīgais nolēmums (pēc analogijas skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130. punkts) daļā, kuru vēl ir atlicis izskatīt Tiesā, proti, attiecībā uz prasību atcelt otro strīdīgo lēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 134. punkts).
- 61 Ir jāatgādina, ka otrais strīdīgais lēmums ir lēmums necelt iebildumus, kurš ir pamatots ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu un kura tiesiskums ir atkarīgs no jautājuma, vai pasākuma sākotnējās izvērtēšanas posmā Komisijai, izskatot tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumus paziņotā pasākuma iepriekšējās izskatīšanas posmā, objektīvi vajadzēja rasties šaubām par šā pasākuma saderību ar iekšējo tirgu (spriedums, 2020. gada 3. septembris, *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland* u.c./Komisija, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 80. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 62 Tā kā šādu šaubu gadījumā ir jāsāk formālā izmeklēšanas procedūra, kurā var piedalīties Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktā minētās ieinteresētās personas, ir jāuzskata, ka jebkuru ieinteresēto personu šīs pēdējās minētās tiesību normas izpratnē šāds lēmums skar tieši un individuāli. Personas, uz kurām attiecas LESD 108. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā paredzētās procesuālās garantijas, to ievērošanu var panākt tikai tad, ja tām ir iespēja lēmumu necelt iebildumus pārsūdzēt Savienības tiesā (spriedums, 2011. gada 24. maijs, Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 63 Šajā gadījumā – tāpat kā Vispārējā tiesa to ir darījusi pārsūdzētā sprieduma 70. punktā – ir jāuzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ar savu aktīvo līdzdalību konkursa procedūrā līdz pat noslēguma stadijai un ar sūdzību, kuru tā šajā kontekstā iesniedza Komisijai, ir pierādījusi savu nopietno vēlmi ienākt konkrētajos tirgos un tādējādi to, ka tā bija potenciāls konkurents *Capricorn*, kas – kā apgalvots minētajā sūdzībā – bija saņēmusi valsts atbalstu, kura esību Komisija noraidīja otrajā strīdīgajā lēmumā. Līdz ar to ir jāatzīst, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai attiecībā uz šo lēmumu ir ieinteresētās personas statuss.
- 64 Lai pamatotu savu prasību Vispārējā tiesā, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja piecus pamatus: ar pirmo pamatu tika apgalvots, ka ir kļūdaini interpretēts jēdziens “valsts atbalsts”; ar otro pamatu, kas attiecas tikai uz pirmo strīdīgo lēmumu, tika apgalvots, ka ir kļūdaini interpretēts saimnieciskās pēctecības princips; ar trešo pamatu tika apgalvots, ka nav ņemts vērā pārdošanas procesa turpinājums; ar ceturto pamatu tika apgalvots, ka ir pārkāptas tās procesuālās tiesības; un ar piekto pamatu tika apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.
- 65 Vispirms ir jāuzskata ceturtais pamats.

Lietas dalībnieku argumenti

- 66 Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Komisija otro strīdīgo lēmumu ir pieņēmusi bez formālas izmeklēšanas procedūras sākšanas, lai gan sākotnējā izskatīšana jau atklāja nopietnas grūtības. Pirmkārt, Komisija vairākkārt esot atlikusi lēmuma pieņemšanu. Otrkārt, tā neesot visaptveroši izvērtējusi jautājumus par faktiem un neesot izvērtējusi vairākus noteicošus lietas aspektus. Treškārt, Komisija atbildē uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem esot izrādījusi nekonekvenci. Ceturtkārt, tā neesot pareizi piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu un citas piemērojamās tiesību normas un neesot sniegusi pienācīgu pamatojumu.
- 67 Konkrēti, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Komisijai, ka tā nav pareizi novērtējusi *Capricorn* iesniegto finansējuma saistību raksturu un *Capricorn* īpašnieka finansiālo stabilitāti. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka *Capricorn* saskārās ar ievērojamām finansējuma problēmām kopš konkursa procedūras sākuma un tās iesniegtā piedāvājuma finansēšana nebūt nebija garantēta. Apelācijas sūdzības iesniedzēja esot paudusi bažas par *Capricorn* finansiālo uzticamību savā 2014. gada 10. aprīļa sūdzībā, kā arī 2014. gada 19. maija un 16. jūnija papildu vēstulēs. Pēc tam esot izrādījies, ka 2014. gada augustā pārdošanas cenas otrās daļas samaksa bija jāatliek un *Capricorn* īpašniekam bija jāsniedz nodrošinājums par labu pārdevējiem.

- 68 Proti, *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstule, ar kuru tika atbalstīts *Capricorn* piedāvājums, esot bijusi vienkārša nodomu vēstule, turklāt tā esot zaudējusi spēku, un *Deutsche Bank* dažas nedēļas vēlāk to esot atsaukusi. 2015. gada 15. aprīļa vēstulē, kas adresēta apelācijas sūdzības iesniedzējas advokātiem, Koblencas prokurors (Vācija) pēc *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules analīzes esot apstiprinājis, ka šī vēstule patiešām nav saistoša.
- 69 Komisija atbild, ka tā datuma maiņa, kuru Komisija bija noteikusi lēmuma pieņemšanai bez formālas izmeklēšanas procedūras sākšanas, neapstiprinot nopietnu grūtību esību. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja neapgalvojot, ka it kā notikušo galīgā lēmuma pieņemšanas datuma atlikšanu ir izraisījuši Komisijas lūgumi sniegt papildu informāciju.
- 70 Attiecībā uz *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstuli Komisija uzsver, ka šajā vēstulē – kā to ir apstiprinājušas Vācijas iestādes – ir ietvertas finansējuma saistības. Komisija esot veikusi pati savu analīzi par minēto vēstuli un esot konstatējusi, ka no tās nepārprotami izriet, ka *Deutsche Bank* bija gatava piešķirt *Capricorn* 45 miljonu EUR aizdevumu. Šīs pašas vēstules pašās beigās gan esot ietverta arī klauzula par atteikšanos no atbildības, bet tā attiecoties uz “nosacījumu lapu”, jo konkrētie nosacījumi vēl varēja mainīties. Šie nosacījumi esot bijuši jāpārskata finansēšanas nolīguma parakstīšanas un spēkā stāšanās brīdī.
- 71 Komisija piebilst, ka *Nürburgring* maksātnespējas administrators un kreditoru komiteja uzskatīja, ka *Capricorn* bija iesniegusi labāko piedāvājumu kopā ar labāko finansējuma garantiju, tostarp – pamatojoties uz *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstuli. Runājot par Koblencas prokurora vēstuli, uz kuru atsauca apelācijas sūdzības iesniedzēja, tā esot sagatavota pēc galīgā lēmuma pieņemšanas, un Komisijai nevar pārņemt, ka tā šo vēstuli nav ņēmusi vērā.
- 72 Visbeidzot Komisija uzsver, ka tās pārbaude bija vairāk nekā pietiekami rūpīga, jo paziņojumi, kurus tai bija nosūtījušas attiecīgās dalībvalsts iestādes, neietver nekādu iekšēju pretrunu, kuras dēļ būtu bijis nepieciešams padziļinātāks vērtējums, un apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtās sūdzības aprobežojas ar spekulācijām un apgalvojumiem, kuri nav pamatoti ar pierādījumiem.

Tiesas vērtējums

- 73 Ir jānorāda – lai izslēgtu, ka *Capricorn* ir piešķirts nelikumīgs atbalsts, kad tā iegādājās *Nürburgring* aktīvus, Komisijai bija jāpārlicinās, ka šī iegāde tika veikta par tirgus cenai atbilstošu cenu – tas tā būtu gadījumā, ja varētu tikt apstiprināts, ka konkursa procedūra bija atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu.
- 74 Kā izriet no galīgā lēmuma 48. apsvēruma, viens no faktoriem, kas tika ņemts vērā *Nürburgring* aktīvu pircēja atlasē, bija apstiprinājums tā piedāvājuma finansējumam.
- 75 Proti, kā izriet no galīgā lēmuma 272. apsvēruma, apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājums – kura bija piedāvājusi augstāku pārdošanas cenu nekā *Capricorn* piedāvātā cena – tika noraidīts, jo nebija pierādījumu par finansējumu.
- 76 Saskaņā ar galīgā lēmuma 273. apsvērumu tika uzskatīts, ka tikai diviem piedāvājumiem ir nodrošināts finansējums, proti, *Capricorn* piedāvājumam un kāda cita pretendenta piedāvājumam. Tā kā gan šā cita pretendenta rīcībā esošā nodrošinātā finansējuma summa, gan tā piedāvātā pirkuma cena bija sliktāka par *Capricorn* piedāvājumu, galu galā tika izvēlēts *Capricorn* piedāvājums.

- 77 No tā izriet – ja izrādītos, ka tika kļūdaini uzskatīts, ka *Capricorn* rīcībā ir attiecībā uz tās piedāvājumu apstiprinātais finansējums, lai gan patiesībā tas tā nebija, šis apstāklis varētu likt apšaubīt tostarp konkursa procedūras nediskriminējošo raksturu, jo tas varētu pierādīt, ka attieksme pret *Capricorn* bija labvēlīgāka, tāpēc ka – atšķirībā no apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājuma – *Capricorn* piedāvājums netika noraidīts.
- 78 Līdz ar to, pastāvot šaubām par to, vai *Capricorn* piedāvājuma finansējums bija apstiprināts, kuras neesot varēts kļiedēt, Komisijai bija jāsāk formālā izmeklēšanas procedūra un tā nevarēja pieņemt tādu lēmumu necelt iebildumus kā otrais strīdīgais lēmums.
- 79 Ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītie apstākļi pierāda šādu šaubu esību.
- 80 Pirmām kārtām, kā apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Komisija nevarēja uzskatīt, ka *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstulē bija ietverta saistoša finansējuma garantija.
- 81 Proti, no *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstules, kuru Komisija iesniedza Vispārējā tiesā un kura ir iekļauta pirmās instances lietas materiālos, izriet, ka tās pirmajā lappusē ir skaidra norāde, ka šajā vēstulē ietvertā “saistība” ir pakļauta nosacījumiem, kas it īpaši izklāstīti minētajai vēstulei pievienotajā “nosacījumu lapā” kā A pielikums.
- 82 Šā pielikuma beigu daļā ir iekļauta “būtiska piezīme”, kurā tostarp ir norādīts, ka “ši nosacījumu lapa ir izmantojama tikai sarunām un tā nav paredzēta, lai radītu juridiskas saistības mūsu starpā [..]. Līdz ar to mēs neuzņemamies atbildību par jebkādiem tiešiem, netiešiem vai cita veida zaudējumiem, kuri izriet no balstīšanās uz šo vēstuli”.
- 83 No šīm norādēm acīmredzami izriet, ka *Deutsche Bank* 2014. gada 10. marta vēstule nebija paredzēta, lai par labu *Capricorn* radītu saistošu finansējuma pienākumu bankai, kura bija šīs vēstules autore.
- 84 Šo secinājumu turklāt apstiprina šīs vēstules 5. lappuses 9. punktā ietvertā norāde “Piemērojamie tiesību akti un jurisdikcija”, kurā ir atsauce uz “jebkādu iespējamu ārpuslīgumisku pienākumu”, kas izriet no minētās vēstules, taču nav norādīts uz līgumsaistībām – tieši tāpēc, ka ar šo vēstuli šādas saistības nebija paredzēts radīt.
- 85 Otrām kārtām, no galīgā lēmuma 79. zemspītras piezīmes izriet, ka *Capricorn* noteiktajā termiņā nesamaksāja pirkuma cenas otro daļu un ka ar 2014. gada 13. augustā noslēgto vienošanos starp *Nürburgring* maksātnespējas administratoru, pārdevējiem un *Capricorn* šīs daļas maksājums tika atlikts uz vēlāku datumu, no *Capricorn* pretī saņemot nokavējuma procentus un papildu garantijas. Taču, ja *Capricorn* piedāvājuma finansējums faktiski būtu nodrošināts, ir loģiski, ka tā būtu varējusi samaksāt pārdošanas cenas otro daļu noteiktajā termiņā un tai nebūtu jāvienojas par tās maksājuma atlikšanu.
- 86 Līdz ar to – nepastāvot vajadzībai papildus ceturtajam pamatam izvērtēt pārējos pamatus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi savas sūdzības pamatojumam, – ir jāsecina, ka vērtējums par to, vai *Nürburgring* aktīvu pārdošana *Capricorn* nozīmēja, ka pēdējai minētajai ir piešķirts ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts, radīja šaubas Regulas Nr. 659/1999 4. panta izpratnē un šo šaubu dēļ Komisijai bija jāsāk LESD 108. panta 2. punktā paredzētā procedūra.
- 87 Līdz ar to apelācijas sūdzība ir jāapmierina un otrais strīdīgais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 88 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 89 Atbilstoši šā paša reglamenta 138. panta 3. punkta pirmajam teikumam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.
- 90 Šajā lietā ir jāpiemēro šī pēdējā minētā tiesību norma, jo apelācijas sūdzība ir noraidīta daļā, kurā tā attiecas uz pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt pirmo strīdīgo lēmumu, bet tā ir apmierināta daļā, kura attiecas uz minēto spriedumu, ciktāl ar to Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt otro strīdīgo lēmumu, un Tiesa šo lēmumu atceļ.
- 91 Līdz ar to ir jālemj, ka katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedumu *NeXovation/Komisija* (T-353/15, EU:T:2019:434), ciktāl ar to Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas Lēmuma (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi *Nürburgring* kompleksam, 1. panta pēdējo ievilkumu.**
- 2) **Pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 3) **Atcelt Komisijas Lēmuma (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi *Nürburgring* kompleksam, 1. panta pēdējo ievilkumu.**
- 4) ***NeXovation Inc.* un Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.**

[Paraksti]